

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 06/61751 en 06/61752 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Maastricht, van 29 mei 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 december 2006 heeft de Minister van Justitie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 mei 2007, verzonden op 30 mei 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 9 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

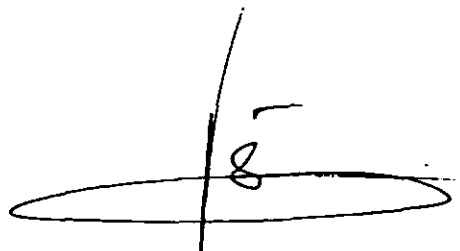
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 augustus 2007

309-553.

Verzonden: 6 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)

Postadres Postbus 75718 1118 ZT Schiphol

Infolijn 0900-1234561 (EUR 0,10 p.m.)

(werkdagen van 9.00 tot 17.00 uur)

Fax (020) 8897898

Internet www.ind.nl

DE MINISTER VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE

Kenmerk Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND): 0211-26-2060

V-nummer:

Beschikking

1. Onderwerp van de beschikking

Deze beschikking heeft betrekking op de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet, die op 9 november 2006 is ingediend door:

Ferydoun
geboren op
gestelde nationaliteit: Iraakse,
verder aangeduid als 'betrokkene'

2. Besluit

De aanvraag van betrokkene tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 wordt, onder verwijzing naar de beschikking van 29 november 2002, afgewezen op grond van artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht.

De redenen die ten grondslag liggen aan dit besluit worden weergegeven in paragraaf 4 van deze beschikking.

3. Ontstaan en verloop van de procedure.

Betrokkene is vreemdeling in de zin van artikel 1, aanhef en onder m, van de Vreemdelingenwet 2000.

Op 26 november 2002 heeft betrokkene een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd ingediend. Op 26 november 2006 heeft het eerste gehoor plaatsgevonden. Op 27 november 2002 heeft een aanvullend eerste gehoor plaatsgevonden. Naar aanleiding van het eerste gehoor heeft op 27 november 2002 een leeftijdsonderzoek plaatsgevonden. Uit het verslag van een onderzoek naar de leeftijd van van 27 november 2002 is gebleken dat betrokkene als meerderjarige moet worden beschouwd. Vervolgens is betrokkene op 28 november 2002 te Rijsbergen tijdens een nader gehoor met de hulp van een tolk in de (Koerdisch) Sorani taal in de gelegenheid gesteld bovenvermelde aanvraag toe te lichten. Van de gehoren, zijn rapporten opgesteld.

Op 28 november 2002 is een kopie van het rapport van het nader gehoor en een voornemen tot afwijzing van de asielaanvraag aan betrokkene uitgereikt. Bij beschikking van 29 november 2002 is de aanvraag van betrokkene afgewezen. Door betrokkene is tegen voornoemde beschikking geen rechtsmiddel ingesteld. De beschikking van 29 november 2002 is derhalve in rechte onaantastbaar geworden. Betrokkene is derhalve per 29 november 2002 uitgeprocedeerd.

Vervolgens is op 6 maart 2003 door de Duitse autoriteiten in het kader van het Verdrag van Dublin een verzoek tot overname ingediend. Bij brief van 28 april 2003 is de overname door Nederland gehonoreerd. Betrokkene is op 28 februari 2005 aan Nederland overgedragen.

Vervolgens wordt op 3 april 2006 een verzoek tot overname gedaan door de Belgische autoriteiten. Bij brief van 11 mei 2006 wordt het verzoek gehonoreerd. Betrokkene is echter voordat hij kon worden overgedragen aan de Nederlandse autoriteiten met onbekende bestemming vertrokken.

Op 31 augustus 2006 komt van de Duitse autoriteiten wederom een verzoek tot overname van betrokkene. Dit verzoek wordt op 21 september 2006 gehonoreerd. Op 27 oktober 2006 wordt betrokkene op grond van de Dublin Verordening van de Duitse autoriteiten overgenomen. Aansluitend wordt betrokkene op 27 oktober 2006 door de Koninklijke marechaussee brigade Tilburg in bewaring gesteld op grond van artikel 59 eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000. Thans verblijft betrokkene in Detentiecentrum Zeist.

Op 9 november 2006 heeft betrokkene een (herhaalde) aanvraag ingediend om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Op 9 november 2006 wordt tevens de bewaring omgezet van artikel 59, eerste lid, aanhef onder a, naar aanhef onder b. In het kader van de asielaanvraag vindt op 25 november 2006 een gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden plaats. Op 26 november 2006 is een kopie van het rapport van het gehoor en een voornemen tot afwijzing van de asielaanvraag aan betrokkene uitgereikt.

Vervolgens is betrokkene in de gelegenheid gesteld het rapport van het gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden, alsmede het voornemen tot afwijzing van de aanvraag te bespreken met een rechtshulpverlener.

Betrokkene is in de gelegenheid gesteld schriftelijk wijzigingen en/of aanvullingen op de inhoud van het rapport van het gehoor aan te leveren, van welke mogelijkheid geen gebruik is gemaakt.

Tevens is betrokkene in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze op het voornemen tot afwijzing van de asielaanvraag schriftelijk naar voren te brengen, van welke gelegenheid wel gebruik is gemaakt. De op 17 december 2006 ontvangen zienswijze van mr. C.J.M. Dreessen is bij de beoordeling van bovenvermelde aanvraag in aanmerking genomen.

De inhoud van het dossier is betrokken bij de besluitvorming.

4. Motivering van de beslissing

Ingevolge het bepaalde in artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht is, indien na een geheel of gedeeltelijke afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden. Wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld, kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar de eerdere afwijzende beschikking.

Gebleken is dat betrokkene eerder op 26 november 2002 een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd heeft ingediend. Bij beschikking van 29 november 2002 is deze aanvraag afgewezen. Naar aanleiding van de beschikking zijn geen rechtsmiddelen ingediend waarmee de beschikking in rechte onaanvaardbaar is.

In het voornemen van 26 november 2006 is geconcludeerd dat betrokkene ten behoeve van de onderhavige aanvraag geen nieuwe feiten en omstandigheden heeft aangevoerd die leiden tot heroverweging van het eerder genomen besluit. Hetgeen namens of door betrokkene in de zienswijze is aangevoerd, leidt niet tot een ander oordeel dan verwoord in het voornemen, waarin gemotiveerd is ingegaan op de van belang zijnde aspecten van de zaak. De overwegingen uit het voornemen worden overgenomen en dienen hier als ingelast te worden beschouwd. Ter aanvulling daarop en naar aanleiding van de zienswijze wordt nog het volgende overwogen.

Zoals reeds in het voornemen is overwogen heeft betrokkene zijn identiteit en nationaliteit niet aannemelijk gemaakt. De stelling in de zienswijze van betrokkene dat hij heeft aangeboden om een taalanalyse te ondergaan leidt niet tot een ander oordeel. Betrokkene heeft reeds tijdens de eerste procedure zijn nationaliteit en identiteit niet aannemelijk weten te maken. Dat betrokkene nu tijdens de tweede procedure heeft aangeboden om een taalanalyse te ondergaan kan derhalve niet worden gezien als een nieuw feit of nieuwe omstandigheid. Betrokkene had immers tijdens de eerste procedure kunnen verzoeken om een taalanalyse.

De stelling dat de Minister verantwoordelijk is voor het instellen van een taalanalyse is bovendien niet juist. Het is aan betrokkene om zijn identiteit en nationaliteit aannemelijk te maken door middel van het overleggen van identiteits- of nationaliteitsdocumenten of middels zijn verklaringen. Betrokkene is daar tijdens de eerste procedure niet in geslaagd. Indien betrokkene door middel van een taalanalyse zijn nationaliteit had willen aantonen stond het hem vrij om tijdens de eerste procedure zich te onderwerpen aan een taalanalyse en de resultaten te overleggen aan de Minister. Er is derhalve ook geen sprake van een belangenafweging zoals door de gemachtigde van betrokkene in de zienswijze wordt gesteld.

Overwogen wordt dat aan de argumenten over de situatie in Irak die in de zienswijze zijn aangevoerd alsmede het beroep op artikel 3 EVRM niet wordt toegekomen nu nog immer niet geloofwaardig is dat betrokkene afkomstig is uit Irak.

Gelet op het vorenstaande leidt hetgeen in de zienswijze is aangevoerd niet tot een ander oordeel dan verwoord in het voornemen.

Er bestaat derhalve geen aanleiding de aanvraag inhoudelijk te beoordelen op inwilligbaarheid. Onder verwijzing naar de eerdere afwijzende beschikking van 29 november 2002 wordt de aanvraag afgewezen.

Betrokkene komt derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel.

5. De rechtsgevolgen van deze beschikking.

De afwijzing van de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel heeft de gevolgen als opgesomd in artikel 45 van de Vreemdelingenwet 2000. Dit houdt onder meer in dat betrokkene na bekendmaking van de beschikking niet langer rechtmatig in Nederland verblijft. Betrokkene dient Nederland onmiddellijk te verlaten. Bij gebreke hiervan kan hij worden uitgezet. Tevens zullen verstrekkingen op de voorgeschreven wijze worden beëindigd.

Indien betrokkene beroep instelt tegen dit besluit worden de hier genoemde rechtsgevolgen niet opgeschort.

6. Rechtsmiddelen.

Tegen deze beschikking kan een beroepschrift worden ingediend. Daartoe dient betrokkene, of diens wettelijk vertegenwoordiger, zijn bijzondere gemachtigde of advocaat, indien deze verklaart daartoe bepaaldelijk gemachtigd te zijn, een aan de voorzitter van de Vreemdelingenkamer van de arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage gericht beroepschrift in te dienen.

Het beroepschrift dient te worden gezonden naar:

Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken
Postbus 1601
2003 BR Haarlem
(faxnummer 023-512 67 36)

Daarbij is aan te bevelen dat een afschrift van de beschikking wordt overlegd.

U wordt verzocht hierbij gebruik te maken van het aangehechte informatieblad voor de rechtbank. Zodra het CIV een procedure aan een rechtbank heeft toebedeeld, ontvangt u van de desbetreffende rechtbank een ontvangstbevestiging. De op de procedure betrekking hebbende stukken dient u eerst nadat u deze ontvangstbevestiging heeft ontvangen bij de behandelende rechtbank in te dienen. U wordt verzocht de op de procedure betrekking hebbende stukken niet aan het CIV te sturen.

Het beroepsschrift moet schriftelijk worden ingediend binnen vier weken na de dag waarop de beschikking is toegezonden of uitgereikt.

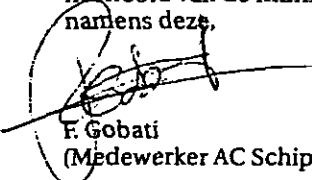
Van belang is dat ingevolge artikel 6:9 van de Algemene wet bestuursrecht een beroepsschrift tijdig is ingediend, indien het voor het einde van de genoemde termijn van vier weken is ontvangen, of indien het voor het einde van deze termijn ter post is bezorgd, mits het in dat geval niet later dan één week na afloop van de termijn is ontvangen.

Tevens kan de rechtbank door middel van een voorlopige voorziening worden verzocht te bepalen dat uitzetting achterwege dient te blijven totdat op het beroepsschrift is beslist. Hiervoor bestaat gedurende vierentwintig uur na uitreiking van de beschikking de gelegenheid. In dit geval schort een verzoek om een voorlopige voorziening het vertrek van betrokkene niet op.

Een verzoek om een voorlopige voorziening moet worden ingediend bij het Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken (CIV) te Haarlem.

Schiphol, 18 december 2006

De Minister van Justitie,
namens deze,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
namens deze,

F. Gobati
(Medewerker AC Schiphol)

Algemene informatie

Bij vertrek uit Nederland dient u altijd de vreemdelingendienst op de hoogte te stellen.

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHT**Reg.nrs: AWB 06 / 61751 BEPTDN + AWB 06 / 61752 BEPTDN**

UITSPRAAK van de voorzieningenrechter in vreemdelingenzaken met toepassing van artikel 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht, tevens uitspraak op het verzoek om toepassing van artikel 8:81 van deze wet in het geding tussen:

! eiser,

en

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

Datum bestreden besluit: 18 december 2006.

Kenmerk: 0211.26.2060.

V-nummer.

Behandeling ter zitting: 25 april 2007.

I. PROCESVERLOOP

In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de rechtsvoorgangers van de Staatssecretaris van Justitie, als het bevoegde bestuursorgaan in procedures als de onderhavige.

Bij het in de aanhef van deze uitspraak genoemde besluit heeft verweerder de aanvraag van eiser om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) afgewezen.

Tegen dit besluit is namens eiser op 18 december 2006 beroep ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) ingesteld bij deze rechtbank door mw. mr. C.J.M. Dreessen, advocaat te Maastricht.

Bij brief van diezelfde datum is voorts de voorzieningenrechter van de rechtbank verzocht ter zake een voorlopige voorziening, als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb, te treffen. Aanvulling van de gronden waarop het beroep en het verzoek berusten, heeft plaatsgevonden bij brief van 15 januari 2007.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en in zijn verweerschrift geconcludeerd tot afwijzing van het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening en tot ongegrondverklaring van het beroep met toepassing van artikel 8:86 van de Awb.

Het beroep is behandeld ter zitting van deze rechtbank op 25 april 2007. Eiser en zijn gemachtigde zijn met bericht van verhindering niet verschenen. De door de gemachtigde ingezonden pleitaantekeningen zijn voor de zitting aan de gemachtigde van verweerder ter hand gesteld.

Verweerder heeft zich ter zitting doen vertegenwoordigen door mr. R.P.G. van Bel, ambtenaar ten departemente.

II. OVERWEGINGEN

In artikel 8:81, eerste lid, van de Awb is bepaald dat, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de

rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak op verzoek een voorlopige voorziening kan treffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Het verzoek als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb is gedaan terwijl beroep is ingesteld bij de rechtbank. Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, van de Awb kan de voorzieningenrechter alsdan onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak indien hij na de behandeling van het verzoek ter zitting van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Op deze bevoegdheid van de voorzieningenrechter is gewezen in de kennisgeving aan partijen van de behandeling van het verzoek ter zitting.

Na de kennisneming van de stukken en na de behandeling van het verzoek ter zitting is de voorzieningenrechter van oordeel dat nader onderzoek aan de behandeling van de zaak niet kan bijdragen. Ook overigens is niet gebleken van feiten of omstandigheden die zich tegen toepassing van het bepaalde in artikel 8:86, eerste lid, van de Awb verzetten. De voorzieningenrechter doet dan ook onmiddellijk uitspraak in de hoofdzaak.

Dienaangaande wordt overwogen als volgt.

Eiser stelt de Iraakse nationaliteit te hebben. Op 26 november 2002 heeft hij een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vw 2000 ingediend. Bij besluit van 29 november 2002 heeft verweerder bedoelde aanvraag afgewezen. Eiser heeft tegen dit besluit geen rechtsmiddelen aangewend, zodat deze afwijzing onherroepelijk en in rechte onaantastbaar is.

Op 9 november 2006 heeft eiser onderhavige aanvraag ingediend welke door verweerder bij het thans bestreden besluit met toepassing van artikel 4:6 van de Awb is afgewezen.

Eiser heeft hiertegen - kort samengevat - het volgende aangevoerd.

Allereerst is gesteld dat eiser in zijn belangen is geschaad nu zijn gemachtigde, voorafgaand aan het indienen van de zienswijze op het voornemen, niet tijdig persoonlijk met eiser heeft kunnen spreken als gevolg van een onaangekondigde overplaatsing van eiser. Voorts is aangegeven dat op 5 januari 2007 is verzocht om de bewaring, waarin eiser op dat moment gesteld was, op te heffen gezien de ernst van het geweld in Irak en de ontwikkelingen ten aanzien van een hernieuwd instellen van een categoriaal beschermingsbeleid ten aanzien van Iraakse burgers. Op dit verzoek is geen reactie gekomen. Voorts is in beroep gesteld dat door verweerder ten onrechte wordt vastgehouden aan het ontkennen van de Iraakse nationaliteit aangezien eiser Sorani spreekt, hetgeen volgens gemachtigde enkel in Irak wordt gesproken. Verweerder is de meest gerede partij om de nationaliteit en identiteit aan te tonen nu dit voor eiser zelf onmogelijk is. Eiser heeft kenbaar gemaakt dat hij bereid is een taalanalyse te ondergaan. Er dient een belangenafweging te worden gemaakt waarbij het nadeel dat eiser lijdt niet onevenredig groot mag zijn in vergelijking met het te dienen doel door de weigering van verweerder om de taalanalyse toe te passen.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan. Ingevolge het tweede lid van dit artikel kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten of omstandigheden worden vermeld.

Artikel 4:6 van de Awb geeft voor de bestuurlijke besluitvorming invulling aan het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk niet meermalen wordt geoordeeld over eenzelfde zaak (ne

bis in idem). De bepaling verleent het bestuur de bevoegdheid om een herhaalde aanvraag, waaraan geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd, af te wijzen onder verwijzing naar het eerdere besluit, doch laat het vrij om inhoudelijk op een dergelijke aanvraag te beslissen.

Ingevolge vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) geldt voormeld beginsel ook voor de rechtspraak: buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen, kan eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter worden voorgelegd. Artikel 8:1 van de Awb, gelezen in samenhang met artikel 69 van de Vw 2000, verzet zich er tegen dat door het instellen van beroep tegen het besluit op een herhaalde aanvraag wordt bereikt dat de rechter de zaak beoordeelt, als ware het beroep gericht tegen het eerdere besluit.

Daarbij geldt dat de wet voor de rechtspraak, anders dan voor het bestuur, niet voorziet in discretie, noch anderszins in uitzonderingen op de regel dat de weg naar de rechter slechts eenmaal gedurende een beperkte periode open staat. Voor de rechter geldt het beperkte toetsingskader derhalve ook, indien het bestuursorgaan artikel 4:6, tweede lid, van de Awb niet heeft toegepast. De regels inzake de toegang tot de rechter staan niet ter vrije beschikking van partijen, maar zijn van openbare orde.

De voorzieningenrechter ziet zich in casu derhalve genoodzaakt direct te treden in de vraag of aan de onderhavige (herhaalde) asielaanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 4:2, tweede lid, van de Awb, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Gezien hetgeen namens eiser ten behoeve van de onderhavige (herhaalde) aanvraag, in samenhang met hetgeen hiervoor is overwogen, is aangevoerd, is de voorzieningenrechter met verweerder van oordeel dat er geen sprake is van nieuwe feiten of omstandigheden. In het in rechte onaanastbare besluit van 29 november 2002 heeft verweerder overwogen dat eiser zijn gestelde identiteit en nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt. Eiser heeft thans bij zijn (herhaalde) aanvraag zijn gestelde identiteit en nationaliteit evenmin met documenten dan wel anderszins onderbouwd. Nu eiser, nadat deze aanvraag was ingediend, evenmin op enig moment nadien zijn gestelde identiteit en nationaliteit aannemelijk heeft gemaakt, kan eiser ook niet geacht worden in zijn belangen te zijn geschaad door het niet kunnen voorspreken van de zienswijze. In dit kader wordt voorts overwogen dat eisers aanbod een taalanalyse te ondergaan niet gezien kan worden als een nieuw feit of veranderde omstandigheid, nu eiser hier ook reeds ten tijde van de eerste asielprocedure om had kunnen verzoeken.

Ten aanzien van de ambtshalve te beantwoorden vraag of sprake is van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden die noodzaken de in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen, in welk verband wordt verwezen naar de uitspraken van de Afdeling van 11 augustus 2004 (JV 2004/379) en van 3 april 2007 (JV 2007/233), overweegt de voorzieningenrechter dat van dergelijke feiten en omstandigheden in casu niet is gebleken.

Uit het vorenstaande volgt dat het beroep ongegrond moet worden verklaard.

Gegeven de uitspraak in de hoofdzaak bestaat er geen aanleiding meer voor het treffen van een voorlopige voorziening, zodat het daartoe strekkende verzoek zal worden afgewezen.

Mitsdien wordt, mede gelet op de artikelen 8:70, 8:84 en 8:86 van de Awb, beslist als volgt.

III. BESLISSING

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Aldus gedaan door mr. R.M.M. Kleijkers in tegenwoordigheid van mr. T.M. Horsten-Kuijpers als griffier en in het openbaar uitgesproken op 29 mei 2007.

w.g. T. Horsten-Kuijpers

w.g. R. Kleijkers

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

Verzonden op: 30 MEI 2007

Tegen de uitspraak in de hoofdzaak staat het rechtsmiddel hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 6:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Indien hoger beroep is ingesteld kan ingevolge het bepaalde in artikel 88 van de Vw 2000 juncto artikel 8:81 van de Awb de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijld spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

wagemans advocaten maastricht
advokaten en prokureurs

looiersgracht 4
6211 JK maastricht
postbus 598 6200 AN
maastricht
telefoon 043 - 325 18 59
telefax 043 - 325 30 43

mr. richard wagemans
mw. mr. conny dreessen

rechtstreeks
telefoon 043-350 61 31

e-mail c.dreessen@wagemansadvokaten.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3525-0	
25 JUN 2007	
ZAAKNR. 200704345.	
AAN:	✓2
BEHAUDEL:	DO: PAR:

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

fax: 070 - 365 13 80

verzonden per fax en per post
gelijktijdig verzonden aan verweerder

Maastricht, 25 juni 2007

Betreft : HOGER BEROEP
Inzake : dhr. geboren op
Nationaliteit : Iraakse
IND referentie : 0211.26.2060
V nummer :
Procedurenummer : 06 / 61752 en 06 / 61751 BEPTDN KL Z9 POE

Geeft eerbiedig te kennen:

Namens geboren op , verblijvende te
hierna te noemen appellant, ben ik bepaaldelijk gevolmachtigd tot het indienen van dit hoger beroep.
Dit hoger beroep wordt ingesteld tegen de uitspraak d.d. 30 mei 2007 van de Rechtbank 's-Gravenhage zittinghoudende te Maastricht, inhoudende de ongegrond verklaring van het beroep en de afwijzing van het verzoek om een voorlopige voorziening.

Een kopie van de bestreden uitspraak treft u hierbij aan.

Grief 1.

Rechtbank Maastricht heeft in casu geoordeeld dat appellant kort samengevat een aantal zaken heeft aangevoerd.
Ik verwijst naar pagina 2, alinea 7, van de bestreden uitspraak.
Volgens Rechtbank Maastricht geeft art. 4:6 AWB voor de bestuurlijke besluitvorming voor invulling aan het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk niet meermalen wordt geoordeeld over een zelfde zaak.

Volgens het tweede lid van dit artikel kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan art. 4:5 AWB, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking wanneer niet zulke feiten of omstandigheden worden vermeld.

derdenrekening: raadbank geleen rek.nr. 13.05.84.478 t.n.v. stg. derdengelden wagemans advocaten maastricht

katsdreuffe b.v. (praktijkvennootschap mr. wagemans), mw. mr. dreessen, aanvaarden geen verder gaande aansprakelijkheid dan tot maximaal het bedrag van de uitkeringen waarop de door de voornoemde advocaten afgesloten beroeps-aansprakelijkheidsverzekering hen in het betreffende geval aanspraak geeft en sluiten iedere verdere aansprakelijkheid nadrukkelijk uit.

Volgens Rechtbank Maastricht verleent de bepaling van art.4:6 AWB het bestuur de bevoegdheid om een herhaalde aanvraag, waaraan geen nieuwe feiten of omstandigheden ten grondslag zijn gelegd, af te wijzen onder verwijzing naar het eerdere besluit, doch laat het het bestuur vrij om inhoudelijk op een dergelijke aanvraag te beslissen.

Vervolgens oordeelt Rechtbank Maastricht dat volgens vaste jurisprudentie van de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State voormeld beginsel ook geldt voor de rechtspraak:

Buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen, kan een zelfde geschil, niet ten tweede male aan de Rechter worden voorgelegd.

Art.8:1 AWB, gelezen in samenhang met art.69 VreemdelingenWet, verzet zich ertegen dat door het instellen van een beroep tegen het besluit op een herhaalde aanvraag wordt bereikt, dat de rechter de zaak beoordeelt, als ware het beroep gericht tegen het besluit in primo.

Daarbij geldt dat de wet voor de rechtspraak, anders dan voor het bestuur, niet voorziet in discretie, noch anderszins in uitzonderingen op de regel dat de weg naar de Rechter slechts eenmaal gedurende een beperkte periode openstaat.

Voor de rechter geldt het beperkte toetsingskader derhalve ook, indien het Bestuursorgaan art.4: 6 lid 2 AWB niet heeft toegepast.

De Voorzieningenrechter in Maastricht ziet zich in dit geval genoodzaakt direct te treden in de vraag of aan onderhavige herhaalde asielaanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd.

Rechtbank Maastricht komt tot het oordeel dat dit in casu niet het geval is.

Vervolgens overweegt Rechtbank Maastricht uitsluitend over de identiteit en de nationaliteit en het ontbreken van documenten van appellant, echter expliciet was er een beroep gedaan in het beroepschrift, dat er een nieuwe escalatie van geweld in Irak plaatsvond, hetgeen impliceerde dat een hernieuwd instellen van een categoriaal beschermingsbeleid ten aanzien van Iraakse burgers, binnenkort te verwachten viel.

Uiteraard is deze stelling een algemeen bekend feit en volkomen nieuw in de onderhavige procedure.

Ook het gegeven dat appellant enkel Sorani spreekt, hetgeen enkel kan betekenen dat appellant afkomstig is uit Irak, wordt door de Rechtbank niet inhoudelijk behandeld.

Gezien Rechtbank Maastricht gehouden was om de aangedragen nieuwe feiten te toetsen, inderdaad slechts op rechtmatigheid en niet op doelmatigheid, is het onbegrijpelijk dat Rechtbank Maastricht met deze feiten geen rekening heeft gehouden.

Het is bovendien een feit van algemene bekendheid dat Sorani enkel in Irak gesproken wordt. De Rechtbank Maastricht had derhalve bovendien moeten toetsen of het rechtmatig was om dit zomaar terzijde te schuiven.

wagemansadvokatenmaastricht

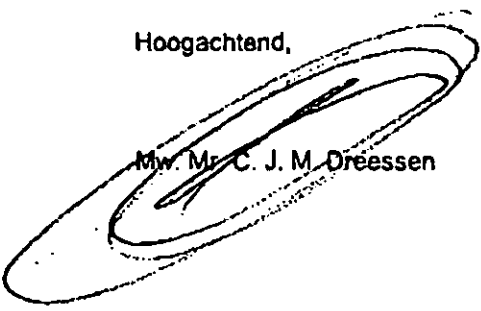
In dit geval ligt er voor u Edelachtbare Raad van State, een taak in de toets van het kader van de rechtsontwikkeling.

REDENEN WAAROM:

Ik u namens appellante verzoek:

- de bestreden uitspraak te vernietigen
- verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

Mw. Mr. C. J. M. Dreessen